

בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 20-07-69348 אוסטרובסקי נ' הראל

מספר בקשה: 2

בפני השופט מנחם שח"ק

יצחק הראל

מבקש/נתבע

נגד

אלכסנדר אוסטרובסקי

משיב/תובע

החלטה

1 בקשה לדחיית התובענה על הסף מחמת היעדר יריבות, חוסר סמכות מקומית וחוסר תום לב.

2 רקע ויריעת המחלוקת

3 1. עניינה של התובענה בקשה לפיצוי בגין משלוח מסרונים (SMS) פרסומיים, בניגוד להוראות
4 סעי' 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), ה'תשמ"ב-1982 (להלן "חוק הספאם").

5 2. לטענת התובע, הוא קיבל 24 הודעות פרסומיות, מבלי שהביע את הסכמתו לכך ומבלי שנכללה
6 בהודעות אפשרות הסרה מרשימת התפוצה. יודגש כי נוסח ההודעות, שהעתקן צורף לכתב
7 התביעה (נספח א'), אינו כולל את פרטי השולח, אך רובן כוללות קישור לאתר אינטרנט, כפי
8 שצוין בסעי' 4 לכתב התביעה.

9 3. בבקשה שלפני, טוען המבקש, כי המשיב חתם על הסכם התקשרות מול חברת טודואיט שישים
10 דקות שיווק באינטרנט בע"מ (להלן: "ההסכם" ו"החברה" בהתאמה), ולפיכך היא בלבד
11 הגורם המוסמך שניתן לתובעו, ואין כל יריבות בין הצדדים הנוכחיים. עוד נטען כי בהסכם
12 נכלל סעיף הקובע תניית שיפוט לבתי המשפט בתל אביב, ומשכך בית משפט זה נעדר סמכות
13 מקומית לדון בתובענה. נוסף על כך, נטען כי המשיב לא עשה כל ניסיון להסיר עצמו מרשימת
14 התפוצה, ואף מקשה על הסרתו מרשימת התפוצה כיום. התנהגות זו, נטען, עולה כדי חוסר
15 תום לב המצדיק את דחיית התובענה, שאינה אלא תביעת סרק.

16 4. בתשובה לבקשה, טען המשיב כי "המפרסם", כהגדרתו בחוק הספאם, הינו המבקש, אף אם
17 הפרסום נעשה בפועל על ידי צד שלישי. לגבי הסמכות המקומית נטען כי לא הוכח שהמשיב
18 חתם על הסכם ההתקשרות, וכי אף אם אכן נחתם ההסכם, הרי שמדובר בחוזה אחיד ומשכך
19 התניה בטלה. עוד נטען כי ההסכמה הטמונה בהסכם ההתקשרות אינה מפורשת, וכי ההודעות
20 לא כללו פרטים בדבר אפשרות ההסרה.

בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 20-07-69348 אוסטרובסקי נ' הראל

5. בתגובה לתשובה, טען המבקש כי החוזה האחיד אינו מקפח, וכי המשיב הסכים לאמור בו, ולכן מדובר בהסכם חוקי ומחייב. כן חזר המבקש, תוך הרחבה והוספה, על טענותיו בנוגע לאפשרות ההסרה מהשירות שהמשיב לא השתמש בה וטען כי לנתבע אין כל קשר לפרסומים וכי הוא אינו בגדר "מפרסם" כהגדרת החוק.

דין

6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דינה של הבקשה להידחות, בכפוף לסייג שיפורט. 7. אף שהבקשה כוללת התייחסות להיבטים עובדתיים מרובים, ובפרט לעניין אתר האינטרנט וההסכם, שאינו חתום פיזית, הבקשה הוגשה ללא תצהיר לתמיכה בעובדות אלו, כנדרש בהתאם לתקנה 241(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "תקנות סד"א") ודי בכך כדי לדחותה (ראו: ע"א 409/13 שידורי קשת בע"מ נ' קופר פ"ד סו(2) 215).

8. לגופו של עניין, אין חולק כי ההסכם הוא בין המשיב לחברה, ולא למבקש, ומשכך אין הסכם זה מחייב בהליך הנוכחי. טענה המתבססת על נוסח ההסכם אינה יכולה לשכון בכפיפה אחת עם הטענה להיעדר יריבות בין הצדדים. כך או אחרת, תניית השיפוט הקבועה בהסכם ההתקשרות - "בכל מקרה בו יתגלעו סכסוכים... ימסרו הצדדים את הסכסוך להכרעתו של בית המשפט בתל אביב..." - , אינה באה בגדר תניית שיפוט ייחודית והדעת נותנת שמדובר בתניה המותירה סמכות מקבילה לבתי משפט אחרים (ראו' עא 4601/02 ראדא תעשיות אלקטרוניות בע"מ נ' Bodstray Company Ltd , פ"ד נח(2) 465). נוסף על כך, אף אם היה מדובר בתנייה ייחודית, נראה כי מדובר בחוזה אחיד, כהגדרתו בחוק החוזים האחידים, ה'תשמ"ג-1982, וממילא, בהתאם לסעי' 4(9) לחוק זה, חזקה כי מדובר בתניה מקפחת, שדינה להתבטל. טענת המבקש כי מדובר בפרקטיקה נפוצה, אין בה כדי לשנות הנחה זו.

9. בהערת אגב, יש מקום לספק בשאלה האם אכן ניתן לקבוע כי "מקום המעשה שבגינינו תובעים" הוא במקום קבלת הודעות הסמס, כפי שטוען המשיב בסעי' 16 בכתב התביעה, ובהתחשב בעובדה שבהתאם לכתובת הנתבע, כפי שהוצגה בכתב התביעה, הרי שייטכן והסמכות המקומית לדון בתובענה הינה למחוז ירושלים, אך משלא העלה המבקש טענה זו, לא מצאתי צורך לדון בעניין זה, ואין לי אלא להניח כי המבקש אינו חולק על עמדת המשיב בעניין זה.

10. בכל הנוגע לטענות בעניין הימנעות המשיב לנסות להסיר עצמו מרשימת התפוצה, וחוסר תום הלב הנגזר מכך, טענות אלו אינן מצדיקות סילוק תובענה על הסף, והן אינן אלא חלק מהטענות שיהיה צורך להתייחס אליהן במסגרת פסק דין שיינתן בסיומו של ההליך, וככל שהמבקש יעמוד עליהן.

11. מכאן לטענה בדבר היעדר יריבות. מעיון בטענות הצדדים בעניין זה עולה כי הן מגלות טפח ומכסות טפחיים, כאשר העיקר חסר מן הספר. נוכח המידע הרב שהציג המבקש בנוגע לחברה

בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 20-07-69348 אוסטרובסקי נ' הראל

- 1 ואתר האינטרנט שלה, סביר להניח כי קיים קשר בין המבקש לחברה, ולא ברור מדוע המבקש
2 נמנע מלהבהיר מהו הקשר, כמתבקש. כאשר מועלית מצד המבקש טענה לחוסר תום לב מצד
3 המשיב, ההימנעות מן הפירוט הנ"ל טענה זו מעוררת תהיות.
- 4 12. מנגד, גם גרסת המשיב מעוררת קושי ניכר. המשיב עמד, הן בתשובתו והן בכתב התביעה עצמו,
5 על כך שהמבקש הוא בגדר מפרסם. סתם ולא פירש.
- 6 13. כפי שצינו הצדדים, חוק הספאם מגדיר בסעי' 30א(א) מפרסם כ:
7 "מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר
8 הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, ובכלל
9 זה לקדם קבלת תרומות או תעמולה, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר; לעניין
10 זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר, פעולת שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק לפי
11 רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח היתר כללי, שניתנו לפי חוק זה"
- 12 14. היינו, החוק מתייחס ל-3 אפשרויות:
13 א. מי שפרטיו מופיעים בפרסומת כמען להתקשרות,
14 ב. מי שהפרסומת נועדה לפרסמו או לקדמו, או
15 ג. מי שמשווק את הפרסומת עבור אחר.
- 16 15. מעיון בהודעות שנשלחו, כפי שצורפו לכתב התביעה, ניתן לשלול את האפשרות שהמבקש עונה
17 להגדרה הראשונה של מפרסם בחוק הספאם, שכן בפרסומות לא צוין כל שם או מען, והקישור
18 שצורף להן מפנה לאתר אינטרנט של החברה, כפי שציין המשיב עצמו בסעי' 4 לכתב התביעה.
- 19 16. המשיב לא התייחס כלל להגדרה השלישית, ולמעשה ציטט מחוק הספאם רק את 2 ההגדרות
20 הראשונות בכתב התביעה, ומכאן יש להסיק כי הגדרה זו אינה רלוונטית.
- 21 17. אשר להגדרה השנייה, שבדרך השלילה יש להניח כי אליה התכוון המשיב, המשיב כאמור לא
22 ציין מניין עומדת לו הידיעה כי הפרסומות נועדו לפרסם את המשיב. תקנה 13 לתקנות סד"א
23 קובעת כי: "כתב התביעה צריך שיראה כי הנתבע יש לו, או טוען שיש לו, ענין בנושא התובענה
24 ושיש מקום לחייב את הנתבע להשיב עליה." לא ניתן לומר כי התובע עמד בחובה זו, בהתחשב
25 בכך שבכתב התביעה אך נכתב בעלמא כי המבקש הוא המפרסם, ותו לא. על המשיב היה
26 להבהיר ולפרט עניין זה. על אחת כמה וכמה נכון הדבר בהתחשב בכך שמיד לאחר ציון טענה
27 זו, המשיב בתביעה התייחס לחברה מספר פעמים (סעי' 4 ו-13 לכתב התביעה), ואף כינה אותה
28 "הנתבעת", מבלי לציין מהו הקשר, ככל וקיים, בין החברה למבקש, ומבלי להזכיר עוד את
29 המבקש. יחד עם זאת, היעדר הפירוט הנדרש אינו מצדיק את דחיית התובענה, שכן לא ניתן

בית משפט השלום בדימונה

תא"מ 20-07-69348 אוסטרובסקי נ' הראל

- 1 לקבוע באופן חד משמעי את היעדר היריבות בין הצדדים. לשון אחר – על מנת שניתן יהיה
2 להצדיק נקיטה בסעד חריף של דחיית תביעה, היינו סילוקה התביעה באופן שלא ניתן להגישה
3 מחדש, יש להסיק את העדרה של היריבות על יסוד תמונה עובדתית הפרושה במלואה בפני בית
4 המשפט, ואין די בהיבט הנגטיבי של הדברים, היינו חסרונם של נתונים עובדתיים מהותיים
5 ביחס לקיומה של יריבות או העדרה. אילו היה המבקש עותר לסעד חלופי של מחיקת התביעה,
6 הייתי שוקל זאת, אולם בהינתן שהסעד היחיד שנתבקש הוא דחייה על הסף, והיות שכתב
7 התביעה לכשעצמו כולל טענה לכך שהמבקש הוא המפרסם, גם אם ללא פירוט, וכן משיקולי
8 יעילות דיונית ומשטרם הוגש כתב הגנה, יש להעדיף את האפשרות של תיקון התביעה, בדרך
9 של הוספת הפירוט האמור, היינו הקשר בין הנתבע לבין הודעות הפרסומת, בהתאם להוראות
10 תקנה 13 לעיל.
- 11 18. בשולי הדברים יוער כי על אף סכום התובענה, המשיב לא הגיש את התובענה בהתאם להוראות
12 פרק ט"ז לתקנות סד"א, ועליו לתקן מחדל זה במסגרת תיקון כתב התביעה.
- 13 19. סוף דבר, הבקשה נדחית.
- 14 על המשיב להגיש עד ליום 1.11.20 כתב התביעה מתוקן, הן בדרך של הוספת הפירוט הנדרש,
15 כאמור בסעיף 17 לעיל, והן על ידי התאמתו לתקנות כאמור בסעיף 18. להסרת ספק מובהר כי
16 נאסר על המשיב לתקן את כתב התביעה בכל היבט אחר שהוא.
- 17 כתב הגנה בסדר דין מהיר יוגש בתוך 45 ימים מיום שיוגש כתב התביעה המתוקן.
18 בנסיבות האמורות, אין צו להוצאות בגין בקשה זו.
19 תזכורת לעיון בכתב התביעה המתוקן ביום 03.11.2020.
- 20
21
22
23 ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"א, 15 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.
24

מנחם שח"ק, שופט

25
26

